

อะฮ์ลุลบัยต์

อียาทอลลอฮ์โฮสซีนี้นัสบ

แปลโดย : อุษษา จิตดำหริ

ชีอะฮ์

ชีอะฮ์ ในภาษาอาหรับหมายถึง
ผู้ปฏิบัติตาม อัล-กุรอานกล่าวว่า

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ

และแท้จริง ผู้ที่ดำเนินตามแนวทางของเขา
(นูฮ์) นั้น คืออิบรอฮีม [1]

ชีอะฮ์

ตามความหมายของนักปราชญ์และมวมุส
ลิมทั้งหลายหมายถึง

กลุ่มบุคคลที่มีความเชื่อว่าท่านศาสดา

(ซ็อล ๗)

ก่อนที่จะสิ้นพระชนม์ไปนั้นท่านได้ทำการแ
ด่งตั้งตัวแทน (เคาะลีฟะฮ์)

ปกครองประชาชาติมุสลิมเอาไว้โดยกล่าว

ป็นสุนทรพจน์ในวาระต่าง ๆ เช่น วันที่ ๑๘

เดือนซุลฮัจญ์ ปี ฮ.ศ. ที่ ๑๐ ซึ่งเรียกวันนี้ว่า
วันอะดีรคุม

เป็นวันที่มีประชาชนชาติมุสลิมจำนวนมากมาย
(แสนกว่าคน) ได้มารวมตัวกันและท่าน
ได้ทำการประกาศการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ
ขึ้นในวันนี้

และแนะนำว่าตัวแทนของท่านคือ

สถานที่ย้อนกลับของการเมือง ความรู้
และศาสนาภายหลังจากท่าน

ภายหลังจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
มุฮำญจิดีนและอันซอร์ ได้แบ่งออกเป็น ๒
กลุ่มกล่าวคือ

๑. กลุ่มที่มีความเชื่อว่าท่าน
ไม่ได้ละเลยการแต่งตั้งให้ใครคนใดคนหนึ่ง
เป็นตัวแทน

ทำหน้าที่ปกครองประชาชนชาติภายหลังจาก
ท่าน ซึ่งตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้ง

คือท่านอะลี บุตรของอะบูฏอลิบ
 ผู้ที่ได้มีศรัทธาเลื่อมใสท่านเป็นคนแรก ชน
 กลุ่มนี้มีทั้งพวกมุฮาญิรีน และอันซอร
 บุคคลในชั้นแนวหน้าของกลุ่มเป็นผู้อุโสะที่
 มาจากตระกูลบะนีฮาซิม
 และบรรดาเข่าสาบะฮฺในชั้นแนวหน้าเช่นกัน
 เช่น ท่านซัลมานฟารซีญ ท่านอะบูซุร
 ท่านมิกดาร์ ท่านค็อบบาน บิน อะริช
 และบุคคลอื่นที่อยู่ในฐานะเดียวกัน
 พวกเขาได้ยึดมั่นอยู่กับความเชื่อดังกล่าว
 ซึ่งต่อมาได้เรียกพวกเขาว่า ซ็อะฮฺของอะลี
 (อ.) ตามความเป็นจริงฉายานามดังกล่าว
 (ซ็อะฮฺอะลี) ท่านศาสดา (ซ็อล ๗)
 ได้เป็นผู้ตั้งให้แก่พวกเขาตั้งแต่ท่านยังมีชีวิ
 ตออยู่ ครั้งหนึ่งท่านได้ชี้ไปที่ท่านอะลี (อ.)
 แล้วกล่าวว่า

والَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ، انّ هذا وشيعته لهم الفائزون يوم القيا
مة

ฉันขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ว่า แท้จริงเขา (อะลี) กับชื่ออะลีของเขาคือผู้ประสบความสำเร็จในวันกียามะฮฺ [2]

الْبَرِيَّةَ خَيْرٌ هُمْ أَوْلِيَّكَ الصَّالِحَاتِ وَعَمِلُوا آمَنُوا الَّذِينَ إِنَّ

ฉะนั้น ชื่ออะลี

จึงหมายถึงมุสลิมในยุคแรกของอิสลามกลุ่มหนึ่ง

ที่มีความเชื่อเรื่องการแต่งตั้งตัวแทนของท่านศาสดา (ซ็อล ๗)

โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงพวกเขาจึงถูกเรียกว่าชื่ออะลี

ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวได้สืบสานมาจนถึงปัจจุบัน

พวกเขายังยึดมั่นอยู่กับความเชื่อนั้น

และดำรงการปฏิบัติตามอะฮฺลุลบัยตของท่าน
 ศาสดาตลอดเรื่อยมา ตำแหน่งและฐานะภ
 าพของชีอะฮฺจึงถูกแนะนำด้วยแนวคิดดังกล่าว

มิใช่ตามคำกล่าวอ้างของบางกลุ่มที่พูดว่า
 ชีอะฮฺได้เกิดหลังจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
 ได้สิ้นพระชนม์ไปแล้ว

ซึ่งริเริ่มโดยอับดุลลอฮฺ บินชะบะฮฺ
 ดังนั้นหากต้องการค้นคว้าที่มาของชีอะฮฺให้
 มากขึ้น ศึกษาได้จากหนังสือ อัจลชีอะฮฺ
 วะ อุษูลฮา. อัล-มรอุญอาต
 หรือหนังสืออะฮฺยานุชชีอะฮฺ

๒.

กลุ่มที่มีความเชื่อว่าตำแหน่งคิลาฟะฮฺหลัง
 จากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)

มิได้มาจากการแต่งตั้ง
 แต่มาจากการเลือกตั้ง

ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงให้สัตยาบัน (บัยอัต)
 กับท่านอับบักกร และต่อมาได้ถูกเรียกชื่อว่า
 อฮฺลิซซุนนะฮฺ หรือ ตะซันนุน
 ดังนั้นสรุปได้ว่าชน ๒
 กลุ่มนี้มีจุดร่วมในเรื่องอฺซูล
 (มูลฐานหลักของอิสลาม) แต่มีความขัดแย้ง
 กันในเรื่องคิลาฟะฮฺ
 ผู้เป็นตัวแทนของท่านศาสดา (ซ็อล ๗)
 และการเริ่มต้นของชนทั้ง ๒
 กลุ่มได้เริ่มต้นมาจากพวกมุฮาญิรีนและอัน
 ชอร

[1] ซอฟาต / ๘๓

[2] ญะลาลุดดีน ซุญฎิย ,ดรุลมันซุร เล่มที่ ๖
 ตอนอธิบายโองการที่ ๗ ซูเราะฮฺบัยยีนะฮฺ

อิหม่ามอาลี

ทำไมท่านอะลี

บุตร

อะบูฏอลิบจึงได้เป็นวะซีย

และตัวแทนของท่านศาสดา (ซ็อลฯ)

คำตอบ : ดังที่กล่าวไปแล้วว่า ชีอะฮ์

มีความเชื่อเรื่องการแต่งตั้งตัวแทนของท่าน

นศาสดา (ซ็อล ๗)

ก่อนที่ท่านจะสิ้นพระชนม์

และยังเชื่ออีกว่าบรรดาอิมามผู้เป็นตัวแทน

ของท่านอยู่ในฐานะภาพเดียวกันกับท่าน

มายถึงท่านได้รับการแต่งตั้งจากอัลลอฮ์

(ซบ.)

ตัวแทนของท่านก็ต้องได้รับการแต่งตั้งจาก

พระองค์เช่นเดียวกัน ประวัติการใช้ชีวิตขอ

งท่านศาสดา (ซ็อล ๗)

ได้ยืนยันเรื่องนี้ไว้อย่างดี

เพราะท่านได้ทำการแต่งตั้งให้ท่านอะลีเป็น

ตัวแทนของท่านในวาระต่างมากมาย เช่น

๑.

เริ่มต้นการบิอฮ์ต (การแต่งตั้งศาสดา)

ในเวลานั้นพระองค์ อัลลอฮ์ (ซบ.)

ทรงมีบัญชาให้ท่านศาสดา (ซ็อล ๗)

เชิญชวนญาติสนิท

ตามความหมายของโองการที่ว่า

(وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ)

จงตักเตือนวงศ์ญาติที่ใกล้ชิดของเจ้า

[1] ให้พวกเขายอมรับและเลื่อมใสในพระเจ้า

องค์เดียว

เมื่อพวกเขาได้มาทันพร้อมหน้าท่านศาสดา

(ซ็อล ๗) จึงประกาศว่า

ใครก็ตามได้ช่วยเหลือฉันในภารกิจดังกล่าว

ว

เขาจะได้เป็นวะซียและเป็นตัวแทนของฉัน

คำประกาศของท่านศาสดา (ซ็อล ๗)

فأَيُّكُمْ يُوَازِرُنِي فِي هَذَا الْأَمْرِ عَلَىٰ أَنْ يَكُونَ أَخِي وَ وَزِيرِي وَ خَلِيفَتِي

وَ وَصِيِّي فِيكُمْ

บุคคลใดได้ช่วยเหลือฉันในภารกิจดังกล่าว
 ล่าวเขาจะได้เป็นพี่น้องของฉัน
 ตัวแทนของฉัน
 เคาะลิฟะฮ์ของฉันและเป็นวะซีฮ์ของฉันใน
 หมู่พวกท่าน

ในที่นั้นมีอยู่เพียงคนเดียวที่ตอบรับคำป
 ระภาคเชญชวนของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
 คือ ท่านอะลี (อ.) บุตรของท่านอะบฏอลิบ
 หลังจากนั้นท่านจึงได้หันไปทางกลุ่มเครือ
 ญาติพร้อมทั้งกล่าวว่า

انّ هذا أخي ووصيي و خليفتي فيكم فاسمعوا له و أطيعوه

นี่คืออะลีบุตรของอะบฏอลิบ
 เขาเป็นพี่น้องของฉัน เป็นวะซีฮ์และ
 เป็นเคาะลิฟะฮ์ของฉันในหมู่พวกท่าน
 จงเชื่อฟังและปฏิบัติตามเขา

๒. สงครามตะบุก ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
ได้กล่าวกับท่านอะลี (อ.) ว่า

أما ترضى أن تكون منى بمنزلة هارون من موسى إلا أنه لا نبيَّ بعد

ي

เจ้าไม่พอใจดอกหรือ
ที่เจ้ากับฉันอยู่ในฐานะเดียวกันกับฮารูนแล
ะมูซา
นอกเสียจากว่าจะไม่มีนะบีภายหลังจากฉัน
อีก [2]

ฐานะของท่านฮารูนคือ
เป็นวะซีเยและเป็นตัวแทนโดยตรงของท่าน
ศาสดามูซา (อ.) ท่านอะลี (อ.)
เช่นกันเป็นเคาะลีฟะฮ์
และเป็นตัวแทนโดยตรงของท่านศาสดา
(ซ็อล ฯ)

๓. ปี ฮ.ศ.ที่ ๑๐ เมื่อท่านศาสดา (ซ็อล
 ๔)

เดินทางกลับจากการบำเพ็ญฮัจญ์ครั้งสุดท้าย
 ย (ฮัจญะตุลวะดา)

เมื่อมาถึงสถานที่แห่งหนึ่งชื่อว่า เฆาะดีรคุม
 ท่านกลางประชาชนจำนวนมาก

ท่านได้ประกาศแต่งตั้งให้ท่านอะลี (อ.)

เป็นตัวแทนปกครองบรรดามุสลิมิน

และมุอิมินทั้งหลายโดยกล่าวว่า

من كنت مولاه فهذا علي مولاه

ใครก็ตามที่ฉันเป็นผู้ปกครองเขา
 ดังนั้นอะลีก็เป็นผู้ปกครองเขาด้วย

ประเด็นสำคัญจะสังเกตเห็นว่าท่านศาสดา
 ได้เริ่มกล่าวเทศนาโดยกล่าวว่า

ألست أولى بكم من أنفسكم

ฉันนั้นไม่ได้ดีไปกว่าตัวของพวกเจ้าดอก
 กหรือ ซึ่งบรรดามุสลิมทั้งหลายที่อยู่ ณ
 ที่นั้นได้กล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า ไซ้
 ท่านนั้นดีกว่าชีวิตของพวกเรา เมื่อเป็นเช่
 นนี้จุดประสงค์ของคำว่า เมาลา
 ที่ท่านศาสดา (ซ็อล ๗)
 ได้กล่าวนั้นหมายถึง
 ฐานะภาพที่สูงส่งกว่า เป็นผู้มีการเลือกสรร
 ที่สมบูรณ์เหนือบรรดามุอฺมินทั้งหลาย
 ซึ่งตำแหน่งนั้นท่านได้พิสูจน์ให้เห็นว่าเป็น
 ของท่านอะลีเช่นกัน และท่านฮัซซัน บิน
 ซาบิต
 ได้ถ่ายทอดเหตุการณ์ประวัติศาสตร์แห่งเม
 าะดีร์ในวันนั้นไว้เป็นบทกลอนว่า

يناديهم يوم الغدير نبيهم	بخم واسمع بالرّسول مناديا
فقال فمن مولاكم ونبىكم	فقالوا ولم يبدوا أهناك التّعاميا
إلهك مولانا و أنت نبينا	ولم تلق منا في الولاية عاصيا
فقال له: قم يا علي فإنني	رضيتك من بعدي اماما وهاديا
فمن كنت مولاه فهذا وليه	فكونوا له اتباع صدق مواليا
هناك دعا: اللهم وال وليه	وكن للذى عادى عليا معاديا

ได้ร้องเรียกพวกเขาในวันเขาอะดีร์โดยศ

าสดาของพวกเขา ณ คุม

และได้ฟังท่านศาสดากล่าวเทศนา

ท่านกล่าวว่า

ใครเป็นผู้ปกครองและเป็นนะบีของเจ้า

พูดว่า ณ ที่นี่ไม่มีใครเคยเป็นผู้ปกครองเรา

พระเจ้าของท่านคือผู้ปกครองและท่าน
คือนะบีของเรา

และจะไม่พบผู้ใดที่ปฏิเสธวิลายะฮ์ของท่าน

ดังนั้นท่านได้บอกเขาว่า ลูกขึ้นเถิด
โอ้อะลี

แท้จริงฉันจะแต่งตั้งเจ้าให้เป็นอิมามผู้นำภา
ยหลังจากฉัน

ใครก็ตามที่ฉันเป็นผู้ปกครองเขาและนี่
คือผู้ปกครองเขา
พวกเขาจงปฏิบัติตามเขาผู้ปกครองที่สัจจริ
ง

ณ ที่นั้นท่านได้ดูอาอว่า
โอ้อัลลอฮ์โปรดรักผู้ที่รักวะลีของเขา
และโปรดเป็นศัตรูกับผู้ที่ เป็นศัตรูกับอะลี [3]

ฮะดีษเฉพาะดีร

เป็นฮะดีษมุตะวาติรของอิสลาม

(ถูกต้องเชื่อถือได้อย่างมั่นใจ)

ซึ่งนอกเหนือจากอุละมาอ์ฝ่ายชีอะฮ์แล้ว

ยังมีอุละมาอ์ฝ่ายอหฺลิซซุนนะฮ์อีกประมาณ

๓๖๐

ท่านเป็นผู้รายงาน ^[4] ซึ่งสามารถสืบไปถึง

เซาะฮาบะฮ์ ๑๑๐ ท่าน

และฮะดีษดังกล่าวยังมีอุละมาอ์อิสลามอีก

๒๖ ท่าน เขียนถึงชะนั๊ด และสายสืบ

ท่านอะบฺูญะอ์ฟัร ฎ็อบรีย

นักประวัติศาสตร์ชื่อดังของมุสลิมได้รวบรวม

มชะนั๊ดของฮะดีษดังกล่าวไว้ในหนังสือสอง

เล่มใหญ่ของท่าน

ท่านที่สนใจสามารถค้นหารายละเอียดเพิ่ม

ติมได้จากหนังสือ อัล-เฉพาะดีร

[1] ชุอะรออ / ๒๑๔

[2] ซึเราะฮ์ อิบนิ ฮิซาม เล่มที่ ๒ หน้าที่
๕๒๐, เซาะวาอิกุลมุฮ์เราะเกาะฮ์, อิบनुฮะญ์
ร พิมพ์ครั้งที่สอง อียิปต์ บาบที่ ๙ หมวดที่
๒ หน้าที่ ๑๒๑

[3] อัล-มะนากีบ คอรชะมีย มาลิกีย หน้าที่
๘๐, ตัซกีเราะฮ์ตุลคอซ อัลอุมมะฮ์ ซิบติ
อิบนิ เญาซีย ฮะนะฟีย หน้าที่
๒๐, กีฟายะตุตตอลิบ หน้าที่ ๑๓

[4] ตัวอย่างหนังสือเช่น อัซ-
เซาะวาอิกุลมุฮ์เราะเกาะฮ์ อิบनुฮะญ์ร

พิมพ์ครั้งที่ ๒ อียิปต์ บาบที่ ๙ หมวดที่ ๒
หน้าที่ ๑๒๒

12 อิหม่าม

ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
ได้กล่าวอย่างชัดเจนว่า
ภายหลังจากท่านยังมีเคาะลีฟะฮ์อีก ๑๒
ท่าน ซึ่งทั้งหมดเป็นชาวกุเรช
และความยิ่งใหญ่ของอิสลามอยู่ได้ร่วมเงาแ
ห่งคิลาฟะฮ์ของพวกเขา

ท่านญาบิร ชัมเราะฮ์พูดว่า

سمعت رسول الله يقول لا يزال الاسلام عزيزا الى اثني عشر خليفة ثم

قال كلمة لم اسمعها فقلت لأبي ما قال ؟ فقال : كلهم من قريش

ฉันได้ยินท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า
 อิสลามจะมีเคาะลีฟะฮ์ที่ยิ่งใหญ่ถึง ๑๒
 ท่านหลังจากนั้นท่านได้กล่าวคำพูดหนึ่งแต่
 ฉันไม่ได้ยิน ฉันจึงได้พูดกับบิดาว่า
 ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) พูดว่าอะไร
 บิดาได้บอกฉันว่า
 พวกเขาทั้งหมดเป็นชาวกูเรช ^[1]

ประวัติศาสตร์อิสลามได้ยืนยันให้เห็นสิ่ง
 นี้ได้อย่างดีว่า
 ตลอดเวลาที่ผ่านมามีท่านจะไม่พบว่า มี ๑๒
 เคาะลีฟะฮ์ใดทำหน้าที่ปกป้องอิสลามที่บิรสู
 ทรีได้ดีเยี่ยมไปกว่า ๑๒ เคาะลีฟะฮ์

หรืออิมามตามที่ชีอะฮ์ได้ศรัทธา
 เพราะว่าเคาะลีฟะฮ์ ๑๒ ท่านที่ท่านศาสดา
 (ซ็อล ๗) ได้แต่งตั้งไว้นั้น
 พวกเขาได้เป็นเคาะลีฟะฮ์ทันทีหลังจากทำ
 นศาสดา (ซ็อล ๗)

จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทราบว่า
 เคาะลีฟะฮ์ทั้ง ๑๒ ท่านนั้นเป็นใคร
 ฉะนั้นถ้าหากไม่นับเคาะลีฟะฮ์ ๔ ท่านแรก
 ตามนิยามของอัสลิซซุนนะฮ์เรียกว่า
 เคาะลีฟะฮ์รอชิดีน
 ท่านจะไม่พบว่ามิเคาะลีฟะฮ์ท่านใดอีกที่ทำ
 ให้อิสลามพบกับความแข็งแกร่ง
 ดังที่เราได้ประจักษ์ชัดกับชีวประวัติของบรร
 รดาเคาะลีฟะฮ์แห่งอะมะเวียหรือ อับบาซีย
 แต่สำหรับ ๑๒
 อิมามผู้บริสุทธิ์ที่ฝ่ายชีอะฮ์มีความเชื่อ

ล้วนเป็นผู้มีความยำเกรง
 มีความบริสุทธิ์ปราศจากบาปและความผิด
 เป็นผู้ปกป้องชุมชนนะฮ์ของท่านศาสดา (ซ็อล
 ๗) และความศักดิ์สิทธิ์ของอัล-
 กุรอานได้อย่างดีเยี่ยมด้วยชีวิต
 จนเป็นที่สนใจของเหล่าบรรดาเซาะฮาบะฮ์
 ตาบิอิด ตาบิอีนและชนในรุ่นต่อมา
 และประวัติศาสตร์ยังได้จารึกความรู้
 ความสัตย์จริง
 และความกล้าหาญไว้อย่างละเอียด
 สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นหลักฐานยืนยันถึงความถ
 กต้องของพวกเขา อิมามทั้ง ๑๒
 ท่านได้แก่

๑. อะลี บิน อะบี ฏอลิบ

๒. ฮะซัน บิน อะลี (มุจตะบา)

๓. ฮุซัยน บิน อะลี (ฮัยยิดุช ชุฮะดา)

๔. อะลี บิน ฮุซัยน (ฮัยนุลอาบิตีน)

๕. มุฮัมมัด บิน อะลี (บากิร)

๖. ญะอ์ฟัร บิน มุฮัมมัด (ซอดิก)

๗. มุซา บิน ญะอ์ฟัร (กาซิม)

๘. อะลี บิน มุซา (ริฎอ)

๙. มุฮัมมัด บิน อะลี (ตะกีย)

๑๐. อะลี บิน มุฮัมมัด (นะกีย)

๑๑. ฮะซัน บิน อะลี (อัชการีย)

๑๒. อิมามมะฮ์ดี (กออิม)

ซึ่งมีริวายะฮ์มุตะวาติร (เชื่อถือได้)

กล่าวถึงท่านในฐานะของ มะฮ์ดีเมอาอูด

เล่าโดยนักสะดีซของอิสลาม

ชีวประวัติของบรรดาผู้นำที่บริสุทธิ์
 ซึ่งท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
 ได้กล่าวนามไว้อย่างชัดเจน
 สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือดังต่อไปนี้
 ทัศกิเราะตุลคอซ (ทัศกิเราะฮ์
 คอซุลอุมมะฮ์) กีฟายะตุลอะชีร
 วะฟะยาตุลอะอฺยาน หรืออะอฺยานุชชีอะฮ์
 (ค้นคว้าและวิจัยโดยชัยยิด มุฮ์ซิน อะมีน
 อามิลี) เป็นหนังสือที่มีความสมบูรณ์กว่า ๓
 เล่มแรก

[1] เซาะฮียมุสลิม เล่มที่ ๖ หน้าที่ ๒
พิมพ์ที่อียิปต์

อิหม่ามมะฮ์ดี

มะฮฺดี ออลิมุฮัมมัดเป็นใคร

ทำไมต้องรอคอยการมาของท่านด้วย

คำตอบ : เป็นเรื่องที่คัมภีร์แห่งฟากฟ้าทุก

เล่มมีความเห็นพ้องต้องกัน

กล่าวคือต้องมีผู้มาปลดปล่อยและปรับปรุงโ

ลกให้พบกับความยุติธรรมในยุคนสุดท้าย

ซึ่งเรื่องนี้ไม่ใช่เฉพาะสังคมมุสลิมเท่านั้นที่ร

อคอย แต่สังคมของพวกยะฮูดี

และนัซรอไน์ก็รอคอยผู้ที่มีความยุติธรรมที่จะ

มาทำหน้าที่นี้เช่นกัน

ดังนั้นถ้าได้ศึกษาคัมภีร์อะฮฺดี อะติก

และอะฮฺดีญะดีด (อะฮฺดี อะติกได้แก่

มะซามิร ดาวูด มัซมูร ๙๖/๙๗

และกิตาบดาลัยาน นะบี บาบที่ ๑๒,

อะฮฺดิญะดีด ได้แก่อินญีล มะตา บาบที่ ๒๔,
 อินญีลมัรกุซ บาบที่ ๑๓, อินญีลเลากา
 บาบที่ ๒๑,
 ได้กล่าวถึงมะฮฺดีมาอูดในฐานะของผู้มาปลด
 ดปล่อยโลก

จะได้รับความกระจ่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เกี่ยวกับเรื่องนี้ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)

ได้กล่าวไว้

และบรรดานักสะดีซได้เล่าต่อกันมาว่า

ท่านศาสดา ได้กล่าวว่า

لوم يبقی من الدهر إلاّ يوم لبعث الله رجلا من اهل بيتي يملأها عد

لا كما ملئت جوراً

ถ้าหากโลกจะไม่มีเวลาเหลืออีก

นอกจากเพียงวันเดียว

อัลลอฮฺจะทรงให้ชายหนุ่มจากครอบครัวข

องฉันปรากฏออกมา
 เพื่อให้โลกนี้เปี่ยมล้นไปด้วยความยุติธรรม
 ดังเช่นที่เคยเปี่ยมล้นด้วยความอธรรมมาแล้ว
 ว ^[1]

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า
 ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าจะมีผู้มาปรับปรุง
 โลก
 เป็นที่เห็นพ้องต้องกันของศาสนาที่เชื่อในพ
 ระเจ้าองค์เดียว
 นอกจากนั้นยังมีวิวาระฮัจจ่านวนมากถูกบัน
 ทึกไว้ในหนังสือฮิฮาฮ และมะซา
 นีดของอหฺลิซซุนนะฮฺ และบรรดานักฮะดีซ
 และผู้ศึกษาวิจัยทั้งซุนนี
 และชีอะฮฺได้เขียนตำรามากเกี่ยวกับท่านอิ
 มามมะฮฺดี

(อ.) ดังปรากฏชื่อหนังสือต่อไปนี้ เช่น อัล-บะยาน ฟี อัคบาร์ ซอฮิบุซซะมาน ผู้วิจัย มุฮัมมัด บิน ยูซุฟ อิบน์ อัล-กันฎี ซาฟีอีย, หนังสืออัล-บรฮาน ฟี อะลามัต มะฮดี อาคิรุซซะมาน ผู้วิจัย อะลี บิน ฮิซามุดดีน รู้จักในนามของ มุตตะกีย ฮินดี, อัล-มะฮดี วาลมะฮดีวะยะฮ ผู้วิจัย อะฮ์มัดอะมีน มิซรี

บรรดา riwayat ละอานี้ได้บอกถึงคุณลักษณะพิเศษ และสัญลักษณ์ของมะฮดีที่จะมาปรากฏนั้น ถูกต้องตรงกับบุตรของท่านอิมามฮะซัน อัซ การีย (อ.)^[2] ซึ่งเป็นอิมามท่านที่ ๑๑ ของชีอะฮ์ ตามพื้นฐานของ riwayat ดังกล่าวนั้นท่านอิมามมีชื่อเดียวกันกับท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)^[3] เป็นอิมามท่านที่ ๑๒

ของชีอะฮ์ ^[4] เป็นหลานของท่านอิมามสุลัยมาน (อ.) บุตรท่านอิมาม อะลี บิน อะบีฏอลิบ (อ.) ^[5]

ท่านอิมามมะฮฺดี (อ.) ประสูติเมื่อ ฮ.ศ. ที่ ๒๕๕

และได้เร้นกายไปตามพระบัญชาของพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.)

ยังมีชีวิตอยู่ถูกราบเท่าที่พระองค์ทรงประสงค์ สิ่งจำเป็นต้องกล่าวถึงคือการดำรงชีวิตที่ยาวนานเช่นนี้

ถ้าหากพิจารณาแล้วไม่น่าที่จะเป็นไปได้ในโลกทัศน์ของวิชาการนั้นยอมรับในเรื่องการมีอายุยืนแบบเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์เช่นกัน อัล-

กุรอานได้กล่าวถึงการมีอายุยืนของคนในอ

ดีตัวอย่างเช่นท่านศาสดานูฮฺ (อ.)

โดยกล่าวว่า

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا

และแน่นอนเราได้ส่งนูฮฺไปยังหมู่ชนของ
งเขา และได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปี
กเว้นห้าสิบปี ^[6]

อัล-กุรอานกล่าวถึงท่านศาสดายูซุฟว่า

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

หากว่าเขามิได้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้แซ่ซ
องสดุดีแล้วแน่นอน
เขาจะอยู่ในท้องปลาจวบจนกระทั่งวันฟื้นค
ืนชีพ ^[7]

เช่นเดียวกันท่านเครฎ

และท่านศาสดาอีซา (อ.) ตามโองการอัล-

กรุอาาน

และการเห็นพ้องต้องกันของมุสลิมทั้งหลาย
ปัจจุบันท่านทั้งสองยังมีชีวิตอยู่

และการดำรงชีพของท่านเป็นไปตามพระบัญญัติ
ของอัลลอฮ์ (ซบ.)

ฉะนั้นเรื่องการมีอายุของคนไม่มีความขัดแย้งกัน

ถ้าสิ่งนั้นเป็นพระประสงค์ของพระองค์

[1] เซาะฮียอะบีดาูด พิมพ์ที่อียิปต์ อัล-มัฎบะอะตุต-ตาซียะฮฺ เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๐๗, ยะนาบีอุลมะวัตตะฮฺ หน้าที่ ๔๓๒, นูรุลอัชชอร บาบที่ ๒ หน้าที่ ๑๕๔

- [2] ยะนาบีอุลมะวัตตะฮฺ บาบ
๓๖, มะนาภิรายนงานจากท่านญาบิร
อับดุลลอฮฺอันศอริย
- [3] ตีรมิซีย พิมพ์ที่ เดลี ปี ๑๓๔๒ เล่มที่ ๒
หน้าที่ ๔๖, มุชนัดอะฮฺมัด พิมพ์ที่อียิปต์ ปีที่
๑๓๑๓ เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๓๗๖
- [4] ยะนาบีอุลมะวัตตะฮฺ หน้าที่ ๔๔๓
- [5] อ่างแล้ว หน้าที่ หน้าที่ ๔๔๒
- [6] อังกะบูต / ๑๔
- [7] ซอฟฟาต / ๑๔๔

**คำถามที่ ๙ : ถ้าหากชีอะฮ์ถูกต้อง
ทำไมจึงเป็นมุสลิมส่วนน้อย
และมุสลิมส่วนมากไม่ยอมรับ**

คำถามที่ ๙ : ถ้าหากชีอะฮ์ถูกต้อง
ทำไมจึงเป็นมุสลิมส่วนน้อย
และมุสลิมส่วนมากไม่ยอมรับ

คำตอบ : การแยกแยะสิ่งถูกผิดไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้ปฏิบัติตาม เพราะหากเปรียบเทียบประชากรมุสลิมกับผู้ปฏิบัติอิสลาม มุสลิมจะมีจำนวนแค่ ๑/๕ หรือ ๑/๖ ของประชากรเท่านั้น ส่วนมากของประชากรแถบตะวันออกจะนับถือรูปปั้น รูปวัวศักดิ์สิทธิ์ และปฏิเสธความเชื่อเรื่องพระเจ้า ประเทศจีนมีประชากรเกินหนึ่งพันล้านคนซึ่งส่วนมากของประชากรเป็นคอมมิวนิสต์

ประเทศอินเดียมีประชากรเกือบหนึ่งพันล้าน
 คนส่วนมากเคารพบูชาวัศกัศิสีทธิ์
 และนับถือพุทธศาสนา ถ้าหากจะใช้ส่วนม
 ากของประชากรเป็นเกณฑ์ในการวัดควา
 มถูกต้อง
 แสดงว่าคนจีนกับคนอินเดียก็นับถือศาส
 นาถูกต้อง
 และท่านจะมีคำตอบใดให้อิสลาม
 ขณะที่อัล-กุรอานกล่าวชื่นชมคนส่วนน้อย
 และปฏิเสธคนส่วนมากโดยกล่าวว่า

وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

และจะไม่พบว่าส่วนมากของพวกเขา
 เป็นผู้ขอบคุณ ^[1]

وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

และพวกเขามีใช้ผู้ปกครองของเขา
 บรรดาผู้ปกครองของเขานั้นมิใช่ใครอื่นน
 ออกจากบรรดาผู้ยำเกรง
 แต่ทว่าส่วนมากพวกเขาไม่รู้ [2]

وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورِ

และส่วนน้อยแห่งปวงบ่าวของเราเป็นผู้
 ขอบคุณ [3]

ด้วยเหตุนี้

มนุษย์ไม่อาจเอาจำนวนมากเป็นเกณฑ์ใน
 การตัดสิน

และไม่สามารถพูดได้ว่าแนวทางที่มีผู้ปฏิบัติ
 ตีน้อยนั้นไม่ถูกต้อง

แต่ทว่าสิ่งสำคัญคือการให้ความสว่างแก่ส
 ติปัญญา และการได้รับประโยชน์จากนุร
 (รัศมี) มีชายคนหนึ่งได้ถามท่านอิมามอะลี

(อ.)ว่า

ท่านพิสูจน์ได้อย่างไรว่าผู้คนส่วนมากที่อยู่
ฝ่ายตรงข้ามในสงครามยะมัลนั้นเป็นฝ่าย
ผิด ท่านอิมาม (อ.) ตอบว่า

انّ الحق والباطل لا يعرفان بأقدار الرجال اعرف الحقّ تعرف أهله ا

عرف الباطل تعرف أهله

ความจริงกับความเท็จนั้นไม่อาจรู้ได้ด้
วยจำนวนของผู้ปฏิบัติตาม
ถ้าเจ้ารู้จักความจริงก็จะรู้จักผู้ปฏิบัติตาม
และถ้าเจ้ารู้จักความเท็จ
เจ้าก็จะรู้จักผู้ปฏิบัติตาม

เป็นความจำเป็นสำหรับมุสลิมคนหนึ่ง
ที่ต้องรู้จักความจริงด้วยเหตุผล
หลักฐานและการวิเคราะห์ด้วยสติปัญญา

อัล-

กุรอานกล่าวแนะนำว่า وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่อง
นั้น [4]

กุรอานต้องการแนะนำว่าสุเจ้าจงใช้สติ
ปัญญาเป็นสิ่งนำทางชีวิตเสมอ ดังนั้นแม้ว่า
ประชากรของชีอะฮจะมีจำนวนน้อยกว่า
อะฮลิซซุนนะฮ์
แต่นั้นไม่ได้หมายความว่าแนวทางของชีอะฮ
อะฮ์ไม่ถูกต้อง
เพราะได้ชี้แจงไปแล้วว่าสิ่งถูกผิดไม่ได้จำ
แนกด้วยจำนวนแต่ขึ้นอยู่กับหลักฐาน
เหตุผล และสติปัญญา
และถ้าทำการสำรวจประชากรชีอะฮ
ท่านก็จะพบว่า ๑/๔

ของประชากรมุสลิมเป็นชีอะฮ์
 ซึ่งอาศัยอยู่ทุกส่วนของโลก ^[5] ในหมู่ของ
 ชีอะฮ์มีอุละมาอ์
 นักวิชาการชั้นแนวหน้าทุกสาขาวิชาการ
 ซึ่งตลอดหน้าประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็น
 นแล้วว่า
 ชีอะฮ์ไม่ได้มีสิ่งใดน้อยกว่าอะฮ์ลิซ
 ซุนนะฮ์แม้แต่นิดเดียว
 มุลฐานหลักของความรู้ต่าง ๆ
 นั้นนักวิชาการของชีอะฮ์เป็นผู้ก่อตั้งทั้งสิ้น
 เช่น ท่านอะบดุลอัซวัต ดะอิลีย
 ผู้สถาปนาอิลมุล นะฮ์วี
 (กฎไวยากรณ์ภาษาอาหรับหรือโครงสร้าง
 ประโยคที่ถูกต้อง) ท่านเคาะลีล บิน
 อะฮ์มัด เป็นผู้สถาปนาวิชาฉันทลักษณ์
 ท่านมะอาซ บิน มุสลิม บิน อะบีซาเราะฮ์

กุกุฟียเป็นผู้สถาปนาวิชาไวทยากรณ์และโครงสร้างที่ถูกต้องของคำและวะลี ท่านอะบู अबดิลลาฮ์ มุฮัมมัด บินอิมรอน เป็นผู้สถาปนาวิชาวาทศิลป์ [6]

เพื่อการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมถึงสถานภาพทางวิชาการของอุละมาอ์ฝ่ายชีอะฮ์ สามารถศึกษาได้จากหนังสือที่ทรงคุณค่าทางวิชาการ อัซชะรีอะฮ์ อิลาเตะซอนนีฟีซชีอะฮ์, อะอฺยานุชชีอะฮ์ และถ้าต้องการศึกษาประวัติความเป็นมาของชีอะฮ์ ศึกษาได้จากหนังสือ ตารีคฺชชีอะฮ์

[1] อะอฺรอฟ / ๑๘

[2] อันفال / ๓๔

[3] ชะบาว / ๑๓

[4] อิชรอ / ๓๖

[5] ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากหนังสืออียานู
ชชีอะฮ์ เล่มที่ ๑๒ หน้าที่ ๑๙๔

[6] ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากตะอูชีซุ
อัชชีอะฮ์ ซัยยิดฮุซัยนุซซ็อดร
